

γον τῶν ρευμάτων ἐκείνων καὶ νὰ βυθίζωσι τὰ δυστυχῆ βρέφη τῶν γυμνὰ εἰς τὸ ὕδωρ διὰ πρωϊνὸν λουτρόν. Εἰς ἄνδρα ἱατρὸν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπισκεφθῇ γυναῖκα. Ἡ διδάκτωρ Μαίρη Βράδφορντ ἦτο ἱατρός τῆς συζύγου τοῦ διαδόχου τοῦ Θρόνου, κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ νεαροῦ κληρονόμου. Καὶ ὅμως ἀπεπέμφθη εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ βρέφους, οὐδ' ἐπετράπη εἰς αὐτὴν νὰ τὸ πλησιάσῃ ἐκ νέου. Ἐοισοῦ εὐνοῦχος τις ἀπῆλθεν, ἀγνοῶ ποῦ, καὶ ἐπέστρεψε φέρων ῥάκος τι ἐξ ἱεροῦ μανδύου, δι' οὗ περιέδεσαν τὸν βραχίονα τοῦ παιδίου, ὅπως τὸ προφυλάξωσιν ἀπὸ τῆς ἐνδεχομένης βασκανίας τῆς μῆς Βράδφορντ. Ὅταν αὕτη ἐκλήθη νὰ ἐπισκεφθῇ ἐκ νέου τὸ βρέφος, τὸ εὗρεν εἰς εἰκτράν καὶ σχεδὸν ἡλιθίαν κατὰστασιν. Ἀπεδείχθη δὲ ὅτι αἱ τροφαὶ τοῦ ἔδιδαν καθ' ἐσπέραν ναρκωτικά, προκαλοῦντα τὸν ὕπνον.

— Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐδωδία, ἐξηκολοούθησεν ἡ μῆς Ῥόδερτς, οὐδαμοῦ εὗρον τόσον γλυκὰ καὶ νόστιμα ἐδέσματα ὅσον ἐν Περσίᾳ. Τὸ γάλα καὶ τὸ βούτυρον εἶνε ἐξίκριτα. Τὸ ἄλευρον εἶνε ἐκλεκτόν, καὶ ὅλα τὰ ὅψα εὐχυμα. Κατασκευάζουσι τοὺς ἄρτους ὑπερμεγέθεις, ψήνοντας αὐτοὺς ἐντὸς πετυρακτωμένου κλιδάνου. Καρποὺς ποτὲ δὲν ἔφαγα τόσον γλυκεῖς. Οἱ πέποινες ἰδίως εἶνε ἀπερίγραπτοι· τὸ ἄρωμα καὶ τὴν γεῦσιν.

— Γνωστὸν ὅτι δὲν ὑπάρχουσι ζωγραφίαι ἐν Περσίᾳ, καὶ ὁ λόγος εἶνε, ὡς ἔμαχον, ὅτι ὁ Μωάμεθ ἀπηγόρευσε τὴν κατασκευὴν πάσης εἰκόνης ζῶντος πλάσματος. Καὶ εἰς τοὺς περσικοὺς τάπητας καὶ εἰς τὰ κεντήματα δὲν φαίνονται μέλη τοῦ ζωικοῦ βασιλείου. Τῇδε κάκεισε οἱ ποικιλταὶ παρεμβάλλουσι πτηνὸν τι μεταξὺ τῶν ἀνθέων, φροντίζοντες ὅμως πάντοτε νὰ προσθέτωσιν ἐρυθράν τινα γραμμὴν περὶ τὸν λαιμὸν τοῦ, εἰς σημεῖον ὅτι εἶνε νεκρόν.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν θησαυρῶν, οὓς μοὶ ἔδειξεν ἡ ὁμιλήτριά μου, ἦσαν ὥραϊά τινα πυξία μετὰ καλυμμάτων ἀνθοποικίλων, καὶ μία συσκευὴ τελοῦ ἀργυρῶ καὶ ἐπίχρυσος ἀπερίττως καὶ κομψῶς ἐργατμένη. Μοὶ ἔδειξεν ἐπίσης τὸ Κοράνιον, ὅλον κεντητὸν ἐπὶ μεταξίνης πολυφύλλου ὀθόνης, με ἐρυθρὰ καὶ κυανὰ γράμματα, δῶρον τῆς ἀνεψιάς τοῦ Σάχη πρὸς τὴν Ἀγγλίδα ἱεραπόστολον.

Ἀπεχαιρέτισα τὴν μῆς Ῥόδερτς καταγοητευμένη, καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὰ ὕπνιά μου ἵπταντο περὶ τὰ πολυτελῆ χαρῆμία μετὰ τὰς ἀβροσάρκους ὀδαλίσκας καὶ μετὰ τοὺς ἐβενόχρους εὐνοῦχους, τοὺς κομίζοντας τὰ σορμπέτια ἐπὶ δίσκων χρυσῶν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΙΝΩΜΑΙ

Πολλὰ καρδιαί μαλακώνονται διὰ τῶν σκληροτάτων λίθων τῶν — ἀδαμάντων.

*

Ὁ ἔρως καὶ τὸ λογικὸν ὁμοιάζουν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην· τὸ ἓν ἀνατέλλει ὅταν ὁ ἕτερος τὸ ἄλλο.

*

Εἰς τὸ θέατρον τῆς ζωῆς ὁ ὑποβολεὺς ὀνομάζεται συνήθως Ἐγώ ἰσμός.

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΑΓΧΙΝΩΙΑ ΦΥΤΟΥ

Ἐν τινὶ κήπῳ ἴσταντο παχὺς ξύλινος στῦλος μετ' ἀντηρίδος ὑποστηριζούσης αὐτόν, ἥτις μετὰ καιρὸν σαπείσα ἐκοιλάνθη καὶ κατέρρεεν, ἐνῶ σύρριζα εἶχε κτισθῇ πλίνθινος τεῖχος, εἰς πολλῶν ποδῶν ὕψος ἀνερχόμενος καὶ εἰς τρόπον, ὥστε ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν περιέκλειε τὸν στῦλον, ἡ δὲ ἀντηρίς ἀπέληγεν ἀποτόμως ἐπὶ τοῦ τοίχου. Ἀλλ' ἡ ἀντηρίς ὡς εἴπομεν, σὺν τῷ χρόνῳ κατέρρεε καὶ δένδρον εὐκαλύπτου, ὅχι πολὺ διάστημα ἀπέχον, ἐωρεληθὲν τούτου εἶχε διατείνει μίαν τῶν ῥίζων του πρὸς τὸ κενωθὲν μέρος εἰς ὅσον οἶόν τε εὐθεῖαν γραμμὴν. Ἐκεῖ ἡ ῥίζα εἰσεχώρησεν εἰς τὴν ἀντηρίδα καὶ ἠκολούθησε τὴν διεύθυνσιν τῆς ὅσον ἀπωτέρω ἡδύνατο. Τέλος ἦλθε μέχρι τοῦ τοίχου, ὅστις ἔκοπτε τὸν δρόμον τῆς, καὶ ἐνταῦθα δὲν ἡδύνατο νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω, καθόσον ὁ στῦλος ἦτο πυκνὸς καὶ συμπαγής. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τοῦ τοίχου ὁ στῦλος μετὰ τῆς ἀντηρίδος τοῦ ἐξηκολοούθει, καὶ τὸ δένδρον τοῦτο τοῦ εὐκαλύπτου προδήλως ἐγνώριζε πῶς νὰ φθάσῃ ἐκεῖ. Τρεῖς πόδας ὑψηλότερον ἐν τῷ πλινθίνῳ τοίχῳ ὕψιζεν ὅπῃ τις ἐνδὸς ἡ δὴ δόξα δακτύλων διαμέτρου, καὶ τοῦτο δ' ἐπίσης τὸ ἐγνώριζεν ὁ εὐκάλυπτος, διότι ἡ παχεὶα ῥίζα του ἤρχισε ν' ἀνέρπῃ εἰς τὸν στεγνὸν τοίχον καὶ ν' ἀντικρύξῃ καὶ νὰ στρέφεται ἑωσὺ εὐρῆς τὴν ὀπὴν, δι' ἧς κατῆλθε πρὸς τὴν ἐτέραν πλευράν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀντηρίδα καὶ διέδραμεν αὐτὴν κατὰ μήκος, ὡς καὶ πρὶν. Ὑπάρχει παραπλήσιον παράδειγμα μαρτυροῦν ἀγχίνωϊαν φυτοῦ, ἡ τὰ τοιαῦτα τῶν φυτῶν εἰσὶν ἐψυχικά χαρίσματα καθημερινῶς ἐκδηλοῦνται, μόνον δὲ ἡμεῖς δὲν τὰ παρατηροῦμεν; Πῶς ἐγνώριζε τὸ δένδρον περὶ τῆς ἐν τῷ τοίχῳ ὀπῆς; Πῶς ἐγνώριζεν ὅτι ὁ στῦλος ἦτο καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος; Τὸ ὠσφράνθη; Καὶ ἂν τὸ ὠσφράνθη, πῶς ἡδυνήθη νὰ διευθύνῃ τὴν ῥίζαν ἐπάνω καὶ νὰ εὗρῃ τὸ μέρος μετὰ τὴν ἀκρίβειαν; Ὑπάρχει μὲν ἐξηγήσις τις τοῦ περιέργου τούτου φαινομένου, ἀλλὰ καὶ αὕτη θαυμαστὴ καὶ ἀπορίαν γεννῶσα, ὅτι δηλ. ῥίζαι παντὸς φυτοῦ αὐξάνουσι πάντοτε συνεχῶς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς τροφῆς τῶν, ἀκριβῶς ὡς ἔκαμε καὶ ὁ εὐκάλυπτος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ὁ Γκρεβίλ ἰδιαιτερός γραμματεὺς τοῦ ἄλλοτε προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Γρεβὺ, ὑπερβὰς τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος καὶ πολιοίθριξ, ἦκουε καὶ αὐτός τὰ θαύματα τοῦ περιφήμου μεσάζοντος πνευματιστοῦ Φόστερ, καὶ μίαν ἡμέραν ἀπεφάσισε νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν συνεδρίαν. Ὁ Φόστερ ἔφερεν ἐπιβλητικωτάτην περιβολήν, ὁ δὲ Γκρεβίλ ἐκάθισε περιμένων ἐν σιωπῇ.

Ἀφ' ἧς ὁ μεσάζων εἰς ἔκστασιν βυθισθεὶς εἶπε πρὸς τὸν γέροντα:

— Μία μορφὴ γυναικὸς κύπτει ἐπάνω σας. Τί ὁμοιότης καταπληχτικὴ!

Ὁ Γκρεβίλ ἀνεστέναξεν.

— Ὑψώνει τὰς χεῖρας διὰ νὰ σᾶς εὐλογῇ.

Ὁ Γκρεβίλ ἀνεστέναξε καὶ πάλιν.